

מעטה ועד עולם

From Liverpool to Tokyo
What a way to go

הִיְתָה שָׁנָה קָשָׁה, כְּמוֹ שֶׁלֵּנוֹן הָיָה אוֹמֵר אוּ בְדוֹ
מָה לְזֶה. הַשְּׂמֵנָתִי, הָאֶפְרָתִי, הַזְּקֵנָתִי. כְּלוֹמֵר, בְּדִיוֹק לְהַפְדֹּד.
רוֹצָה לֹמֵר: הַצֵּטְעָרְתִּי. מֵרַב צַעַר שַׁבָּתִי, וְאִם מִדַּעְתִּי
יֵצְאֵתִי לֹא שַׁבָּתִי. אֲבִדְתִּי אֶת שְׂפִיּוֹתַי וְעִבּוֹדְתִּי, הָעִבּוֹדָה
לֹא רָצִיתִי בָּהּ, בָּהֵן, בְּכֻלָּהֵן. אוֹ שְׂמָא גַם זֶה נִהְפּוֹכוֹ:
יִתֵּר עַל הַמִּדָּה.
וְכַעַת אֲשָׂא פָנַי אֶל הַמְזֻרָח — מִן הָאֵיזֵן יָבֵא נִגְדִי.
צֵאתִי וּבֵאִי - - - לֹא בִי־הִיא
צֵלִי וְנִפְשִׁי - - - אֵין עִמָּדִי
וְיִרַח בְּלִילָהּ, וְכִתְּם טְהוֹר
אֶל אֶרֶץ וְלֶחֶם
וּבִתְעִלְמוֹת נִרְאָה אוֹר.